

VJEKOSLAV STINI

Duboko nas je potresla žalosna vijest da je nakon godinu dana nadanja i borbe za život 10. rujna 1992. preminuo naš kolega Vjekoslav Stini, dipl. ing. geodezije. Koliko god smo znali da je naš kolega teško bolestan, nismo očekivali da će posljednju bitku, za život izgubiti u 51. godini života.

Veoma teški uvjeti života u Osijeku pri kraju 1991. godine i u prvoj polovici 1992. g., dug boravak u podrumu, nemogućnost operacije u razrušenoj osječkoj bolnici, uvelike su pogoršali i onako teško zdravstveno stanje. Tako teško bolestan nije želio napustiti svoj Osijek, svoj Donji grad, a bio je odsutan samo za vrijeme operacije u Zagrebu, nakon koje se ubrzo vraća u još svakodnevno bombardirani Osijek.

Kolege Slavka sjećaju se sve generacije studenata šezdesetih godina, jer je bio uvijek vedar, pun energije, uvijek spreman za šalu. Smatrao je da studiranje znači detaljno i stalno proučavanje i struke i života. Toga se i držao. Studirao je dulje, ali s natprosječnim ocjenama, uz bavljenje športom i aktivnim sudjelovanjem u životu grada. Podjednako je upoznao športska borilišta, ulicu, kazalište i kavane. Smatrao je da samo takav život daje kompletnog čovjeka.

Rodio se 19. svibnja 1941. u Osijeku, gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Geodetski fakultet upisuje u Zagrebu šk. god. 1960/61., a nakon položenoga diplomskog ispita vraća se u Osijek i zapošljava u Upravi za geodetske i katastarske poslove. Radi na mjestu geodetskog suradnika, gdje ga zatiče prerana smrt. Radio je na uvođnju elektronske obrade podataka u geodeziji, te na osnivanju katastra instalacija, na primijenjenoj geodeziji kao i na svim ostalim geodetskim poslovima.

Bio je veoma točan i uredan u poslu, omiljen kod kolega zbog svoje vedrine, uvijek spreman za šalu, često i na vlastiti račun. Svojoj supruzi bio je odan i pažljiv suprug, a nama koji smo s njim radili drag kolega koji će nam ostati u dragom sjećanju.

Mnoštvo ljudi koji su ga ispratili na vječni počinak, pokazuje nam koliko je bio omiljen u svom gradu.

Proživio je rat u Osijeku. Bio je naš ratni kolega.

Neka mu je laka hrvatska zemlja. Blagoslovio ga Bog.

Zlatko Čurik